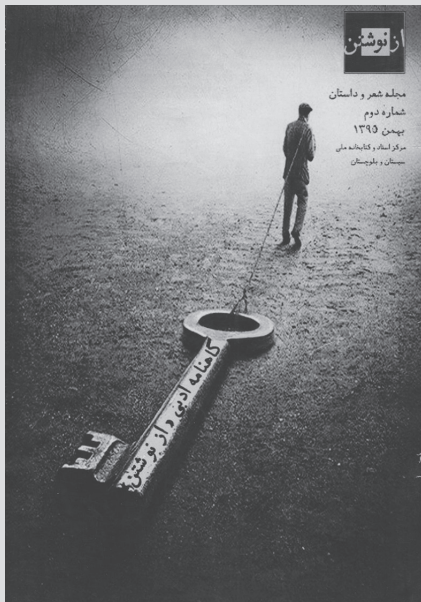

معرفی نشریات

از نوشتن

مجله شعر و داستان وابسته به مرکز اسناد
و کتابخانه ملی سیستان و بلوچستان

یکی از ویژگی‌های نشریات منتشر شده در ۲۵ ساله‌ی اخیر، تخصصی بودن آن‌هاست، به طوری که امروزه در اغلب زمینه‌ها و جوه گوناگون سیاسی، اجتماعی، هنری، فرهنگی، اقتصادی، صنعتی و... نشریات ویژه‌ای منتشر می‌شوند. از نشریات ویژه‌ی کودکان گرفته تا زنان و خانواده، اقتصاد و تجارت، شعر و داستان، فیلم و سینما و تیاتر و ادبیات و طنز و...

از دیگر ویژگی‌های نشریات این دوره، عدم تمرکز آنان است. در گذشته‌ای نه‌چندان دور، عمده‌ی نشریاتی که پخش سراسری داشتند، در پایتخت متمرکز بودند و به جز چند استان معدود که نشریات‌شان نیز تنها

در همان منطقه توزیع می‌شد، در سراسر کشور از نشریه‌ی قابل‌ذکری نمی‌توان نام برد، اما از دهه‌ی دوم انقلاب یعنی از سال ۷۰ به بعد، به تدریج انحصار پایتخت در چاپ و توزیع نشریات شکسته شد و امروزه در بسیاری از شهرها و استان‌های کشور، به‌رغم محدودیت‌ها و مشکلات بسیار، نشریات ویژه‌ای منتشر می‌شود که اگرچه گستره‌ی توزیع محدودی دارند، اما در هر صورت، بخش قابل‌توجه‌ای از مخاطبان سابق نشریات متمرکز را به خود جلب کرده‌اند.

گاه‌نامه‌ی «از نوشتن» یکی از نشریات تخصصی این دوره است که به تازگی انتشار خود را آغاز کرده و تا کنون دو شماره از آن منتشر شده است. نشریه‌ای ویژه‌ی شعر و داستان که در استان محروم سیستان و بلوچستان منتشر می‌شود. اما در این نشریه نام چند جوان فعال ادبی و فرهنگی گرگان، سحر رستگارزاله، علی شاهمرادی، حسن و هدیه رستگارزاله به چشم می‌خورد و چنان‌که از شناسنامه‌ی نشریه مشخص است، بیشتر بار این نشریه بر دوش زوج جوان و نام‌آشنای گرگانی، علی شاهمرادی^۱ (سردبیر) و سحر رستگارزاله^۲ (مدیریت هنری و طراحی گرافیک) بوده است. زوجی که برای مدتی به منظور فعالیت‌های فرهنگی در استان محروم سیستان و بلوچستان ساکن بودند و در این مدت با سازمان اسناد ملی و اداره کل میراث فرهنگی این استان هم‌کاری داشتند. زوجی که در زمان حضور در آن استان محروم، ضمن ارتباط با فعالان ادبی آن منطقه، بانی شکل‌گیری و انتشار این نشریه شدند.

اگرچه هنوز چاپ و توزیع این نشریه، روال منطقی خود را پیدا نکرده است و دوره‌ی زمانی انتشار آن دقیقاً مشخص نیست (شماره‌ی اول شهریور ۹۵ و شماره‌ی دوم بهمن ۹۵) اما با علاقه‌ای که در گردانندگان آن سراغ داریم، انتظار می‌رود در طی مسیر، به روال منطقی و منظم انتشار دست یابند. اگرچه پیداست که بی‌نظمی انتشار، به دلیل دوری این زوج از استان سیستان و بلوچستان و دوری فعالان و نویسندگان بومی آن استان از مراکز هنری و فرهنگی فعال است و دیگر این‌که گویا دست‌اندرکاران نشریه بنا ندارند به هر شکل و صورت، نشریه‌ای بیرون بدهند. دغدغه‌ی اصلی آنان گویا محتوای مورد قبول نشریه است که گاه زمان انتشار را از حدود متعارف طولانی‌تر می‌کند.

آن‌چه که در نگاه نخست جلب توجه می‌کند، پرهیز گردانندگان نشریه از چاپ آثار نام‌آوران شعر و ادب این سرزمین است. توجه بیشتر آنان عمدتاً به جوانان و علاقه‌مندان همان منطقه است که گویا تا کنون میدانی مناسب برای عرض اندام نیافته بودند و در واقع نشریه، عرصه‌ای برای هنر منطقه‌ای محروم است که به دلایل مختلف به بازی گرفته نمی‌شدند. نشریه کلاً به چهار بخش مجزا تقسیم شده است. در بخش نخست و دوم، شعر و داستان ایرانی که غالباً کارِ بر و بچه‌های منطقه است و بخش سوم و چهارم، شعر و داستان غیر ایرانی که باز هم ترجمه‌ی همان بر و بچه‌هاست همراه با گرافیک و صفحه‌آرایی خلاقانه. از ظاهر نشریه، از جلد رنگی و کاغذ مرغوب و برخی صفحات رنگی داخلی، چنان برمی‌آید که دست‌اندرکاران نشریه دست کم دغدغه‌ی مالی برای چاپ و انتشار آن ندارند. متولی اصلی انتشار نشریه، مرکز اسناد و کتاب‌خانه‌ی ملی سیستان و بلوچستان است که در اختیار گذاشتن چنین امکاناتی برای جوانان علاقه‌مند از سوی آنان جای قدردانی بسیار دارد. امید داریم که این نشریه بپاید و بالاد و روز به روز شکفته‌تر شود.

۱ - شاعر، نویسنده، مترجم و ویراستاری که مدتی در مرکز اسناد و کتابخانه ملی سیستان و بلوچستان به کار ساماندهی و فهرست‌نویسی اسناد تاریخی اشتغال داشت و اکنون در تهران به فعالیت‌های فرهنگی و ادبی خود مشغول است.

۲ - شاعر، گرافیست و کارشناس ارشد مرمت ابنیه و محوطه‌های تاریخی که به همراه همسر خود علی شاهمرادی، مدتی در سیستان و بلوچستان نظارت پروژه‌های مرمتی سراسر این استان را برعهده داشت و اکنون در تهران مشغول فعالیت است.